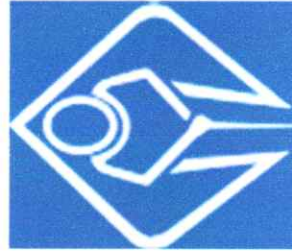

และที่ยังไม่เคยลงทะเบียนมาก่อน 🌸🌸

1. การบริการทางการแพทย์ และการสาธารณสุขที่ดีไว้โดยให้ความสะดวกและรวดเร็วแก่ผู้สูงอายุเป็นกรณีพิเศษ
2. การศึกษา การศาสนา และข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิต
3. การประกอบอาชีพหรือฝึกอาชีพที่เหมาะสม
4. การพัฒนาตนเองและการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคม และการรวมกลุ่มในลักษณะเครือข่ายหรือชุมชน
5. การอำนวยความสะดวกและความปลอดภัยโดยตรงแก่ผู้สูงอายุในอาคาร สถานที่ ยานพาหนะหรือการบริการสาธารณะอื่น
6. การช่วยเหลือด้านค่าโดยสารยานพาหนะตามความเหมาะสม
7. การยกเว้นค่าเข้าชมสถานที่ของรัฐ
8. การช่วยเหลือผู้สูงอายุซึ่งได้รับอันตรายจากการถูกทารุณกรรมหรือถูกแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบด้วยกฎหมาย หรือถูกทอดทิ้ง
9. การให้คำแนะนำ บริการ ดำเนินการอื่นที่เกี่ยวข้องในทางคดีหรือในทางแก้ไขปัญหาคriminal
10. การจัดที่พัก อาหาร และเครื่องนุ่งห่มให้ตามความจำเป็นอย่างทั่วถึง
11. การจ่ายเงินเบี้ยยังชีพเป็นรายเดือนอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม
12. การสงเคราะห์ในการจัดการศพตามประเพณี
13. การอื่นตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

สิทธิประโยชน์สำหรับผู้สูงอายุ

ความก้าวหน้าทางการแพทย์ เศรษฐกิจ และสังคม ทำให้ประเทศไทยมีจำนวนผู้สูงอายุเพิ่มมากขึ้น ในแต่ละปี สถิติในปี 2558 ประเทศไทยมีผู้สูงอายุจำนวน 9.6 ล้านคน และจากการคาดการณ์ประมาณประชากรของประเทศไทย พ.ศ.2553-2583 ประชากรสูงอายุมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ทำให้ประเทศไทยก้าวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุนำไปสู่การเพิ่มขึ้นของประชากรที่อยู่ในวัยพึ่งพิง สิทธิประโยชน์สำหรับผู้สูงอายุจึงเป็นสิ่งจำเป็นและสำคัญอย่างมากต่อสังคมผู้สูงอายุ

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช 2540 มาตรา 54 ได้บัญญัติเกี่ยวกับสิทธิผู้สูงอายุให้มีสิทธิได้รับความช่วยเหลือจากรัฐ เพื่อให้ได้กฎหมายที่ครอบคลุมทุกด้านสำหรับผู้สูงอายุ และเพื่อให้การดำเนินงานเกี่ยวกับการคุ้มครอง การส่งเสริม และการสนับสนุนต่อสิทธิประโยชน์ของผู้สูงอายุเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และเพื่อสอดคล้องกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 จึงได้มีการตราพระราชบัญญัติผู้สูงอายุ พ.ศ.2546 ขึ้น และมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม พ.ศ.2546 ซึ่งเป็นการให้บุคคลที่มีอายุเกิน 60 ปี บริบูรณ์ขึ้นไป และมีสัญชาติไทยให้มีสิทธิได้รับการคุ้มครอง ส่งเสริมสนับสนุนในด้านต่าง ๆ ตามมาตรา 11 ดังนี้

หลักเกณฑ์การขึ้นทะเบียนผู้สูงอายุ

เป็นผู้สูงอายุที่จะมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ขึ้นไปเป็นปีงบประมาณ พ.ศ.2564 หรือเกิดก่อน 2 ตุลาคม 2504 สำหรับกรณีในทะเบียนราษฎรไม่ปรากฏวันที่

เดือนเกิด ให้ถือว่าบุคคลนั้นเกิดวันที่ 1 มกราคมของปีนั้น

เอกสารหลักฐานประกอบแบบคำขอลงทะเบียน

1. สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน
2. สำเนาทะเบียนบ้าน
3. สำเนาหน้าสมุดบัญชีเงินฝากธนาคาร

การยื่นคำขอลงทะเบียนรับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ให้ผู้สูงอายุยื่นคำขอลงทะเบียนขอรับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุด้วยตนเอง หรือในกรณีที่มีความจำเป็น ผู้สูงอายุไม่สามารถยื่นคำขอลงทะเบียนด้วยตนเองได้ อาจมอบอำนาจเป็นลายลักษณ์อักษรให้ผู้อื่นเป็นผู้ยื่นคำขอลงทะเบียนขอรับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุแทนก็ได้ โดยให้กรอกรายละเอียดตามแบบคำขอลงทะเบียนขอรับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุให้ถูกต้องครบถ้วน และให้ยื่นคำขอประกอบกับเอกสารหลักฐานของผู้สูงอายุพร้อมกัน

ป่วยกาย...ไม่ป่วยใจ

ป่วยกาย...อย่าได้...ป่วยใจ

เจ็บป่วยคราใด...ดูลม...หายใจ

ป่วยกาย...อย่าได้...ป่วยใจ

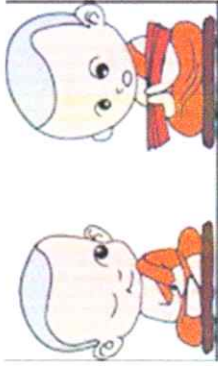
เจ็บปวดแค่ไหน...คิดถึง...พุทโธ

รักษา...สัลด้า...เอาไว้

ฝึกปล่อยวางใจ...อย่าได้...โธโส

พุทโธ...ธัมโม...สังฆะ

หมดสิ้นโมโห...โรค...หายไป (จ๋า)

พระราชดำรัส.....

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

“ข้อคิดในการใช้ชีวิต”

1. อย่าทำลายความหวังของใคร เพราะเขาอาจเหลืออยู่แค่นั้น
2. เมื่อมีคนเลวว่า เขามีส่วนในเหตุการณ์สำคัญอะไรก็ตาม เราไม่ต้องไปคุยกับ ปล่อยเขาฟังไปตามสบาย
3. รู้จักฟังให้ดี โอกาสของบางทีมันก็มาถึงแบบแว่ว ๆ เหมือนกัน
4. หยุดอ่านคำอธิบายสถานที่ทางประวัติศาสตร์ซึ่งอยู่ตามริมทางเสียบ้าง
5. จะคิดการใด จงคิดการให้ใหญ่ ๆ เข้าไว้แต่เดิมความสุขสนุกสนานลงไปด้วยเล็กน้อย
6. หัดทำสิ่งดี ๆ ให้คนอื่นจนเป็นนิสัย โดยไม่จำเป็นต้องให้เขารู้
7. จำไว้ว่าข่าวทุกชนิดล้วนถูกบิดเบือนมาแล้วทั้งนั้น
8. ให้โอกาสผู้อื่นเป็นครั้งที่ “สอง” แต่อย่าให้ถึง “สาม”

พระราชบัญญัติผู้สูงอายุ (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2553 ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการผู้สูงอายุแห่งชาติ สิทธิเรื่องเบี้ยยังชีพของผู้สูงอายุ และอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการบริหารกองทุนผู้สูงอายุ เพื่อให้ผู้สูงอายุมีสิทธิได้รับเบี้ยยังชีพเป็นรายเดือนอย่างทั่วถึง และเป็นธรรมจากรัฐเพื่อให้อุดหนุนกับบทบาทหน้าที่ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 มาตรา 53 ที่กำหนดให้บุคคลซึ่งมีอายุเกินหกสิบปีบริบูรณ์ และไม่มีรายได้เพียงพอแก่การยังชีพ มีสิทธิได้รับสวัสดิการสงเคราะห์ ความสะดวกอันเป็นสาธารณะอย่างสมศักดิ์ศรี และความช่วยเหลือที่เหมาะสมจากรัฐ

สิทธิที่ได้บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และพระราชบัญญัติผู้สูงอายุ ทำให้กลายภาคส่วนได้เตรียมการด้านต่าง ๆ เพื่อเป็นการคุ้มครอง ส่งเสริมคุณภาพชีวิต และดูแลจัดการสวัสดิการให้แก่ผู้สูงอายุมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะบริการขั้นพื้นฐานที่จำเป็น ตัวอย่างเช่น สำนักงานส่งเสริมและพิทักษ์ผู้สูงอายุได้รับทราบสิทธิในแต่ละด้าน ซึ่งจะ เป็นข้อมูลสำคัญต่อการใช้สิทธิที่หน่วยงานต่าง ๆ ให้บริการแก่ผู้สูงอายุ เช่น ด้านการแพทย์และสาธารณสุข ด้านการศึกษา การศาสนา และข้อมูลข่าวสาร ด้านการประกอบอาชีพ ฝึกอาชีพที่เหมาะสม ด้านการอำนวยความสะดวก และปลอดภัยในอาคารสถานที่ ยานพาหนะ บริการสาธารณะอื่น ๆ ด้านการลดหย่อนค่าโดยสารและการอำนวยความสะดวกในการเดินทาง ด้านการช่วยเหลือในทางคดี ด้านการช่วยเหลือผู้สูงอายุที่ถูกทารุณกรรม ถูกแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบด้วยกฎหมาย